

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 22 juli 2008 in zaak nr. 07/37479 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 januari 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van [hierna: de vreemdeling] om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 19 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

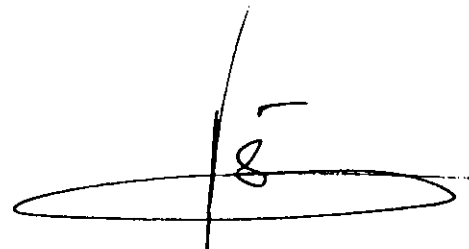
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 november 2008

210.

Verzonden: 21 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/37479 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op 2
van Angolese nationaliteit,
IND dossiernummer 0105.11.2001,
eiseres,
gemachtigde: mr. L.M. Straver, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. P.A.L.A. van Itersum, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 14 november 2003 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' ingediend. Bij besluit van 5 januari 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 31 januari 2005, aangevuld bij brieven van 22 april 2005 en 9 juni 2005, is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 20 juli 2005 ongegrond verklaard. Bij brief van 5 augustus 2005 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 14 december 2005 heeft verweerder het besluit van 20 juli 2005 ingetrokken. Daarop heeft eiseres bij brief van 19 december 2005 het door haar ingestelde beroep ingetrokken. Bij brieven van 10 augustus 2006 en 31 oktober 2006 heeft eiseres de gronden van haar bezwaar nog nader aangevuld.

Bij brief van 19 september 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiseres opnieuw ongegrond verklaard. Bij brief van 1 oktober 2007 is daartegen beroep ingesteld. Op 27 december 2007 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 28 februari 2008 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/37479 BEPTDN/BE

blad 2

2. Standpunten

Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat eiseres naar zijn mening niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf op grond van het bepaalde in artikel 3.52 Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Bij de beoordeling van voortgezet verblijf op grond van dit artikel gaat het, anders dan bij een beroep op schijnendheid, om een beoordeling tegen de achtergrond van de beperking waaronder de vreemdeling verblijf heeft gehad. Tegen die achtergrond moet worden beoordeeld waarom in een voorkomend geval al dan niet sprake is van individuele omstandigheden op grond waarvan van de vreemdeling niet verlangd kan worden dat hij Nederland verlaat. Verweerder verwijst in dit kader naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRS) van 2 maart 2007 (JV 2007, 174). Eiseres heeft verblijf gehad als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Gelet op de uitspraak van de ABRS kunnen de door haar gestelde medische omstandigheden niet worden aangemerkt als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb 2000, nu in de vreemdelingenwetgeving en het vreemdelingenbeleid is voorzien in specifieke beperkingen voor medische behandeling / medische noodsituatie. De door eiseres gestelde omstandigheden vallen onder die noemer.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder de uitspraak van de ABRS van 2 maart 2007 niet (geheel) juist interpreteert. Eiseres is van mening dat de ABRS in die uitspraak enkel heeft geoordeeld dat niet alleen op grond van medische aspecten in voortgezet verblijf kan worden berust, doch dat het behoort te gaan om een bijzonder samenstel van factoren waaronder wel degelijk medische aspecten vallen. In haar zaak gaat het juist om een bijzonder samenstel van factoren waarbij ook niet kan worden gezegd dat vooral medische omstandigheden zijn aangevoerd. Verweerder heeft dan ook ten onrechte de door eiseres aangevoerde feiten en omstandigheden niet in samenstel beoordeeld, doch afzonderlijk. Eiseres is daarom van mening dat zij wel degelijk in aanmerking zou moeten komen voor een verblijfsvergunning op grond van het bepaalde in artikel 3.52 Vb 2000, te meer nu de uitwerking van artikel 3.52 in wetgeving en beleid niet uitputtend is geschied. Ter beoordeling staat het bepaalde in artikel 3.52 Vb 2000 en daarbij is enkel van belang dat eiseres een verblijfsvergunning in Nederland heeft gehad.

3. Overwegingen

Ter zitting heeft verweerder de vraag opgeworpen of eiseres wel belang heeft bij deze procedure, nu zij inmiddels in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 3.4, derde lid, Vb 2000. Eiseres heeft zowel ter zitting als in de gronden van haar beroep en bezwaar er op gewezen dat haar belang in de onderhavige procedure is gelegen in het voorkomen van (de gevolgen van) een zogeheten 'verblijfsgat'. Immers, de verblijfsvergunning die zij op dit moment heeft, is eerst ingegaan op 12 juli 2007, terwijl het rechtmatig verblijf op grond van de haar (als alleenstaande minderjarige vreemdeling) eerder verleende verblijfsvergunning is geëindigd op 22 oktober 2003, vanwege het bereiken van de leeftijd van 18 jaar. Indien haar aanvraag tot voortgezet verblijf dient te worden gehonoreerd, kan eiseres veel eerder aanspraak maken op een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd en (eventueel) op de Nederlandse nationaliteit. De rechtbank is mede gelet op bestendige jurisprudentie hiertrent - zie bijvoorbeeld ABRS 15 november 2007, JV 2008, 19 - van oordeel dat eiseres een belang heeft bij de beoordeling van haar beroep.

In geschil is de vraag of eiseres op grond van het bepaalde in artikel 3.52 Vb 2000 al dan niet

Zaaknummer: Awb 07/37479 BEPTDN/BE

blad 3

in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf.

In artikel 14, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is bepaald dat een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt verleend onder beperkingen verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Artikel 3.4, eerste lid, Vb 2000 vermeldt de beperkingen als bedoeld in artikel 14, tweede lid, Vw 2000. Hierin is onder 'r' vermeld de beperking 'het ondergaan van medische behandeling' en onder 'u' de beperking 'voortgezet verblijf'. Ook is verweerder bevoegd op grond van het bepaalde in artikel 3.4, derde lid, Vb 2000 in samenhang met het in hoofdstuk B8 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) neergelegde beleid een verblijfsvergunning regulier met als beperking 'medische nood situatie' te verlenen.

Op grond van artikel 3.52 Vb 2000 kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 Vb 2000 onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

In de door verweerder aangehaalde uitspraak van de ABRS van 2 maart 2007 heeft de ABRS geoordeeld over de volgende grief van verweerder: "In de eerste grief klaagt de minister dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door te overwegen dat hij niet gemotiveerd heeft aangegeven waarom medische omstandigheden geen bijzondere individuele omstandigheden kunnen opleveren als bedoeld in artikel 3.52 Vb 2000, heeft miskend dat, indien de vreemdeling zich beroept op een bepaalde omstandigheid waarin reeds is voorzien in de vreemdelingrechtelijke regelgeving en het omtrent de toepassing daarvan vastgestelde beleid, van een vreemdeling kan worden gevergd dat hij een verblijfsvergunning aanvraagt voor dat specifieke verblijfsdoel."

In deze uitspraak heeft de ABRS als volgt geoordeeld: "De minister betoogt terecht dat de door de vreemdeling gestelde medische omstandigheden niet als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb 2000 kunnen worden aangemerkt, omdat in de vreemdelingenwetgeving en het bij de toepassing daarvan gevoerde beleid is voorzien in specifieke beperkingen inzake medische behandeling en medische nood situatie en de door de vreemdeling gestelde omstandigheden onder die noemer(s) vallen. Uit de bovengenoemde bepalingen en de daaruit blijkende systematiek volgt dat bij een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die verband houdt met de door de vreemdeling gestelde omstandigheden moet worden aangesloten bij de daarvoor geldende verblijfsdoelen en ter verkrijging van een zodanige vergunning een daartoe strekkende aanvraag moet worden ingediend."

Gelet hierop is de rechtbank met verweerder van oordeel dat de door verzoekster gestelde medische omstandigheden niet als bijzonder individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb 2000 kunnen worden aangemerkt, omdat in de vreemdelingenwetgeving en het bij toepassing daarvan gevoerde beleid is voorzien in specifieke beperkingen inzake medische behandeling en medische nood situatie en de door verzoekster gestelde medische omstandigheden onder die noemer vallen. Verweerder heeft derhalve, overeenkomstig de uitspraak van de ABRS, deze medische omstandigheden niet bij het wegen van de bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb 2000 hoeven te betrekken.

Zaaknummer: Awb 07/37479 BEP'DN/BE

blad 4

De (buiten genoemde medische omstandigheden om) overige door eiseres aangevoerde individuele omstandigheden heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende bijzonder kunnen achten om eiseres op grond daarvan een verblijfsvergunning ex artikel 3.52 Vw 2000 te verlenen.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

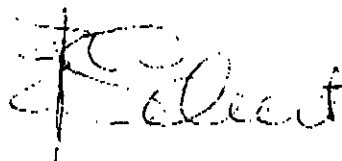
Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van mr. J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op

22 JUL 2008

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden:

22 JUL 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 AUG 2008	
ZAAKNR.	6308
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax: 070 365 1380

Betreft

Uw kenmerk : Nieuwe zaak hoger beroep regulier
Griffierechten s.v.p. in rekening-courant gemachtigde boeken

Ons kenmerk : 06073ST

Utrecht, 19 augustus 2008

Hoger beroep

hierna te noemen appellante, geboren op
van Angolese nationaliteit, wonende te aan de
domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore
van de advocaat mevrouw mr. L.M. Straver, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk
te zijn gevolmachtigd door mevrouw tot het instellen van dit
hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Op 13 mei 2001 heeft appellante een asielaanvraag ingediend. Bij beschikking van 13 juni
2003 is aan haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel verblijf als
'alleenstaande minderjarige vreemdeling verleend' met ingang van 13 mei 2001 tot 13 mei
2002 onder gelijktijdige verlenging tot 22 oktober 2003. Op 14 november 2003 heeft zij een
aanvraag tot verlenging geldigheidsduur tevens wijziging beperking in voortgezet verblijf
ingediend. Bij beschikking van 5 januari 2005 is deze aanvraag afgewezen. Hiertegen is op
31 januari 2005 een bezwaarschrift ingediend. Op 22 april 2005 zijn de gronden naar voren
gebracht. Bij beschikking van 20 juli 2005 is het bezwaarschrift kennelijk ongegrond
verklaard. Hangende het beroep is deze beschikking op 14 december 2005 ingetrokken.
Op 31 oktober 2006 zijn aanvullende gronden bij het bezwaar ingediend. Op 7 december
2006 heeft de hoorzitting plaatsgevonden. Op 14 december 2006 en 5 januari 2007 zijn
eveneens aanvullende gronden bij het bezwaar ingediend.

Bij beschikking van 23 augustus 2007 is aan appellante een verblijfsvergunning regulier
voor bepaalde tijd ex art. 3.4 lid 3 Vb verleend met ingang van 12 juli 2007 geldig tot 12 juli
2008. Op 7 september 2007 heeft appellante verweerder bericht dat zij het bezwaar van 31
januari 2005 tegen het besluit van 5 januari 2005 waarbij haar aanvraag wijziging
beperking vtv amv in de beperking voortgezet verblijf en verlenging van de geldigheidsduur
daarvan is afgewezen, handhaaft. Zij heeft gewezen op het belang dat zij hierbij heeft, nu
appellante zich geconfronteerd ziet met een verblijfs gat hetgeen grote gevolgen heeft voor

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2716672, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

haar aanspraak op een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd en de Nederlandse nationaliteit. Tevens heeft zij betoogd dat niet valt in te zien dat wanneer verweerder in verblijf ex art. 3.4 lid 4 Vb berust zij dit niet eveneens kan (en reeds behoorde te doen) ex art. 3.52 Vb. Bij beschikking van 19 september 2007 heeft verweerder het bezwaarschrift van 31 januari 2005 ongegrond verklaard. Hiertegen heeft appellante op 1 oktober 2007 beroep bij de rechtbank 's-Gravenhage ingesteld. Deze zaak is ingedeeld bij de nevenzittingsplaats Almelo. De gronden zijn op 29 november 2007 naar voren gebracht. Bij uitspraak van 22 juli 2008 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het beroep (Awb 07 / 37479) van 1 oktober 2007 ongegrond verklaard. Op dezelfde dag is de uitspraak aan de gemachtigde van appellante per aangetekende post verzonden.

Hierbij stelt appellante hoger beroep in tegen voornoemde uitspraak van 11 juli 2008, van welke uitspraak een kopie is bijgevoegd.

Appellante kan zich niet met deze uitspraak verenigen en dient hierbij de volgende grieven in.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder deze medische omstandigheden niet bij het wegen van de bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in art. 3.52 Vb heeft hoeven te betrekken, overeenkomstig de uitspraak van Uw Afdeling van 2 maart 2007.

Toelichting

Appellante is van oordeel dat zowel verweerder als de rechtbank de uitspraak van Uw Afdeling van 2 maart 2007 verkeerd althans onvoldoende hebben begrepen. Zij leiden uit Uw uitspraak af dat medische omstandigheden niet als zodanig bijzonder als bedoeld in art. 3.52 Vb kunnen worden aangeduid en dat een vreemdeling voor verblijf op medische gronden een daartoe strekkende aanvraag kan indienen. Naar de mening van appellante heeft Uw Afdeling in de uitspraak van 2 maart 2007 alleen geoordeeld dat een aanvraag niet dermate bijzonder is dat alsnog in voortgezet verblijf kan worden berust indien door de vreemdeling alleen medische omstandigheden worden aangevoerd. Alsdan ligt het op de weg van de vreemdeling om een aanvraag verlening verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'medische behandeling c.q. verblijf vanwege medische noodsituatie' in te dienen. Wanneer echter een bijzonder samenstel van factoren wordt aangevoerd - waaronder medische aspecten - dan behoort verweerder dit bijzondere samenstel aan factoren wel degelijk volledig te beoordelen. In deze zaak is nu juist sprake van een dergelijk bijzonder samenstel van factoren, onder meer gelegen in de lange verblijfsduur in Nederland (voor een groot deel te wijten aan verweerder), de jonge leeftijd van appellante, de ondervonden problemen in het land van herkomst en haar psychische gesteldheid. Er kan evenmin gezegd worden dat appellante met name medische omstandigheden heeft aangevoerd.

Dat het oordeel van verweerder niet juist is, heeft verweerder zelf overigens in haar handelwijze en besluit van 23 augustus 2007 bevestigd. Het door appellante aangevoerde samenstel van factoren is namelijk wel bijzonder gevonden voor verlening van een verblijfsvergunning ex art. 3.4 lid 3 Vb. De medische omstandigheden zijn bij deze beoordeling ten volle betrokken. Ook hier verweerder stellen dat wanneer er medische omstandigheden worden aangevoerd, de wet voorziet in een specifieke daarvoor beoogde beperking te weten de beperking 'medische behandeling c.q. verblijf vanwege medische noodsituatie'. Verweerder heeft echter het volledige samenstel aan aangevoerde factoren beoordeeld en een verblijfsvergunning onder de beperking 'conform beschikking Staatssecretaris van Justitie' verleend.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder de (buiten genoemde medische omstandigheden om) overige door appellante aangevoerde individuele omstandigheden in redelijkheid onvoldoende bijzonder heeft kunnen achten om appellante op grond daarvan een verblijfsvergunning ex art. 3.52 Vb te verlenen. Niet alleen miskent de rechtbank hier het geheel aan aangevoerde factoren, ook is zij ten onrechte in het geheel niet ingegaan op het feit dat verweerder de zaak van appellante wel dermate bijzonder heeft gevonden dat alsnog in verblijf ex art. 3.4 lid 3 Vb hangende de bezwaarprocedure welgering verblijfsvergunning ex art. 3.52 Vb is berust.

Toelichting

In beroep heeft appellante de juistheid van het betoog van verweerder inhoudende dat het bij een beoordeling van art. 3.52 Vb anders dan bij een beroep op schrijnendheid, om een beoordeling tegen de achtergrond van de beperking waaronder de vreemdeling verblijf heeft gehad en waarom in een voorkomend geval al dan niet sprake is van individuele omstandigheden op grond waarvan niet verlangd kan worden dat de vreemdeling Nederland verlaat, betwist. Hoewel art. 3.52 Vb op vele plaatsen in de Vc is uitgewerkt, is zulks niet uitputtend geschied. Ter beoordeling staat het bepaalde in art. 3.52 Vb en niet het bepaalde in de Vc B16/7. In deze zaak is geenszins van belang dat appellante verblijf als amv (een bij uitstek tijdelijke verblijfsvergunning, aldus verweerder) heeft gehad. Alleen het feit dat zij een verblijfsvergunning heeft genoten is van belang. Vervolgens dient beoordeeld te worden of op grond van bijzondere feiten en omstandigheden van appellante gevergd kan worden dat zij Nederland verlaat. Hoewel verweerder hierin normaliter enige beoordelingsruimte heeft, heeft zij deze ruimte de facto in de onderhavige zaak door te berusten in verblijf ex art. 3.4 lid 3 Vb niet meer. Verweerder heeft in die beslissing en de daarin ten grondslag gelegen interne minuut expliciet geoordeeld dat het gelet op de bijzondere aspecten van deze zaak moeilijk voorstelbaar is dat betrokkene daadwerkelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst. Aan het wettelijk criterium van art. 3.52 Vb is derhalve wel degelijk voldaan.

Redenen waarom:

___ zich thans wendt tot Uw Afdeling met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 22 juli 2008 (Awb 07 / 374790 te vernietigen, het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren, het besluit op bezwaar van de Staatssecretaris van Justitie van 19 september 2007 te vernietigen en verweerder op te dragen om binnen zes weken na datum bekendmaking van Uw uitspraak met inachtneming van Uw uitspraak een nieuwe beslissing op het bezwaarschrift te nemen en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

't Welk doende enz.

Gemachtigde,
L.M. Straver

